

XII.3 Povinnosti zaměstnavatele k náhradě škody (§ 265–268)

Zaměstnavatel je povinen nahradit zaměstnanci způsobenou škodu nebo nemajetkovou újmu, která mu vznikla v rámci plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s ním v případě a za podmínek stanovených zákoníkem práce. Zákoník práce rozlišuje obecnou povinnost zaměstnavatele nahradit škodu a tři zvláštní povinnosti, kterými jsou:

- povinnost nahradit škodu vzniklou zaměstnanci při odvracení škody;
- povinnost nahradit škodu vzniklou na odložených věcech a
- povinnost nahradit škodu nebo nemajetkovou újmu vzniklou pracovním úrazem nebo nemocí z povolání.

Zaměstnavatel hradí zaměstnanci škodu nebo nemajetkovou újmu, a to v penězích, ledaže odčiní škodu uvedením v předešlý stav. Pokud zaměstnavatel prokáže, že škodu zavinil (tj. nikoliv pouze způsobil) také poškozený zaměstnanec, povinnost zaměstnavatele k náhradě škody se poměrně omezí.